

Art. 3. Przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach karnych, dotyczące postępowania przed Sądem Rzeszy, mają odpowiednie zastosowanie przy rewizjach, podlegających orzecznictwu Sądu Najwyższego.

Art. 4. Przepisy przejściowe o używaniu języka polskiego w sądownictwie i notariacie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego nie stosują się do postępowania przed Sądem Najwyższym.

Jeżeli pisma, dotyczące postępowania przed Sądem Najwyższym a podpisane przez adwokata, są ułożone w języku niemieckim, musi się dołączyć przekład polski, sporządzony przez zaprzysiężonego tłumacza.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz*

400.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

o biegu czasokresów zawitych w sprawach sądowych, dotyczących górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. W sprawach sądowych czasokresy zawite, w szczególności także czasokresy do zakładania środków prawnych, oraz czasokresy do uzasadnienia rewizji, które w dniu objęcia władzy przez Rzeczpospolitą Polską nad górnośląską częścią Województwa Śląskiego jeszcze nie ubiegły lub się nie rozpoczęły, upływają najwcześniej w trzy miesiące po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz*

401.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

zmieniające niektóre przepisy o postępowaniu dyscyplinarnym przeciw sędziom w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Pruska ustawa o występach służbowych sędziów i o przymusowym przenoszeniu ich na inne miejsce albo w stan spoczynku z dnia ^{7 maja 1851 r.} _{26 marca 1856 r.} (Zbiór Ustaw z r. 1851 str. 218; z r. 1856 str. 201), ulega następującym zmianom:

1) Do § 1 dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującem:

„Narówni z sędziami uważa się w rozumieniu niniejszej ustawy także urzędników prokuratorskich, mających uzdolnienie do sprawowania urzędu sędziowskiego”.

2) § 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Właściwymi sądami dyscyplinarnymi są:

1. Sąd Najwyższy dla sędziów, prokuratorów, zastępców prokuratorów i dla podprokuratorów przy sądzie apelacyjnym, oraz dla prezesów, wiceprezesów, dyrektorów i prokuratorów przy sądach okręgowych;
2. Senat dyscyplinarny przy sądzie apelacyjnym dla wszystkich innych sędziów i urzędników prokuratorskich (§ 1)”.

3) W miejsce słów: „Wielki senat dyscyplinarny” wstępują we wszystkich przepisach powyższej ustawy słowa: „Sąd Najwyższy”.

Art. 2. Pruska ustawa w przedmiocie zmiany postanowień ustaw dyscyplinarnych z dnia 9 kwietnia 1879 r. (Zbiór Ustaw str. 345) ulega następującym zmianom:

1) § 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Senat dyscyplinarny przy sądzie apelacyjnym rozstrzyga w gronie pięciu członków, wliczając w to przewodniczącego”.

2) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„W sprawach dyscyplinarnych Sąd Najwyższy rozstrzyga w gronie pięciu członków, wliczając w to przewodniczącego”.

Art. 3. Przepisy ustaw, wymienionych w art. 1 i 2, stosują się odpowiednio także do asesorów sądowych, sędziów komisaryjnych, sędziów pokoju, podprokuratorów komisaryjnych przy sądach okręgowych,

sędziów śledczych pomocniczych i podprokuratorów pomocniczych, tudzież do aplikantów sądowych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia i stosuje się także do spraw dyscyplinarnych, w tym dniu już zawisłych, lecz nie ukończonych jeszcze prawomocnie.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

402.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

o adwokaturze w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Niemiecka ordynacja adwokacka z dnia 1 lipca 1878 r. (Dz. U. Rz. z r. 1878 str. 177; z roku 1910 str. 772) ulega następującym zmianom:

1. § 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do adwokatury w górnośląskiej części Województwa Śląskiego może być dopuszczony tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który po myśli niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa uzyskał uzdolnienie do piastowania urzędu sędziowskiego”.

2. § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„O wniosku o dopuszczenie rozstrzyga Minister Sprawiedliwości.

Przed rozstrzygnięciem należy zasięgać opinii Wydziału Izby Adwokackiej i prezesa sądu apelacyjnego.

We wniosku o dopuszczenie należy wymienić miejscowość, w której wnioskodawca zamierza zamieszkać”.

3. Ustępy pierwszy i drugi § 4 otrzymują brzmienie następujące:

„Kto posiada w myśl § 1 uzdolnienie do sprawowania zawodu adwokackiego w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, musi być na swój wniosek dopuszczony także do wykonywania tego zawodu.

„Prawników jednak, którzy wedle przepisów, obowiązujących w b. zaborze rosyjskim, nabyli kwalifikacje na sędziego lub adwokata, albo którzy wedle przepisów, obowiązujących w b. zaborze austriackim, w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego,

lub w b. Bośni i Hercegowinie, nabyli kwalifikacje na sędziego, adwokata lub notariusza, należy do wykonywania zawodu adwokackiego w górnośląskiej części Województwa Śląskiego dopuścić dopiero wtedy, gdy conajmniej przez jeden rok byli także czynni jako sędziowie”.

4. W § 5 dodaje się jako liczbę 7 przepis następujący:

„7) jeżeli wnioskodawca, należący do prawników, wymienionych w ustępie drugim § 4, nie był conajmniej przez jeden rok czynnym w górnośląskiej części Województwa Śląskiego jako sędzia”.

5. § 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wnioskowi o dopuszczenie można odmówić:

- 1) jeżeli wnioskodawca po uzyskaniu uzdolnienia do wykonywania zawodu adwokackiego przez trzy lata nie był dopuszczonym do wykonywania tego zawodu, ani nie piastował urzędu państwowego lub gminnego, ani nie był czynnym w służbie wymiaru sprawiedliwości, ani też nie był profesorem prawa na żadnej z wszechnic państwowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jeżeli wnioskodawca skutkiem wyroku sądu karnego utracił na pewien przeciąg czasu zdolność do piastowania urzędów publicznych;
- 3) jeżeli przeciw wnioskodawcy, który przedtem był adwokatem, w ciągu ostatnich dwóch lat orzeczono w postępowaniu dyscyplinarnym nagany lub grzywnę powyżej pięciuset marek;
- 4) jeżeli przeciw wnioskodawcy, który przedtem piastował urząd sędziego, orzeczono w postępowaniu dyscyplinarnym karę conajmniej nagany”.

6. § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli przeciw wnioskodawcy, uprawnionemu w myśl § 4, wniesiono skargę publiczną o przestępstwo, które może pociągnąć za sobą utratę zdolności do piastowania urzędów publicznych, lub jeżeli przeciw wnioskodawcy, który piastował poprzednio urząd sędziego, toczą się dochodzenia dyscyplinarne, należy załatwienie wniosku o dopuszczenie wstrzymać aż do ukończenia dochodzeń sądowych względnie dyscyplinarnych”.

7. § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dopuszczenie do wykonywania zawodu adwokackiego w górnośląskiej części Województwa Śląskiego obejmuje w sobie uprawnienie do wykonywania tego zawodu przy wszystkich sądach tamtejszych, a w sprawach, pochodzących z górnośląskiej części Województwa Śląskiego, także przed Sądem Najwyższym.

Uprawnienia powyższe przysługują także adwokatowi, dopuszczonym do wykonywania zawodu adwokackiego na innych ziemiach byłego zaboru pruskiego”.

8. §§ 9 do 13 uchyla się.

9. § 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dopuszczenia można odmówić, jeżeli w miejscu, w którym wnioskodawca zamieszkać zamierza, urzęduje sędzia, spokrewniony lub spowinowacony z nim w linii prostej, albo spokrewniony lub spowinowacony z nim w linii pobocznej do drugiego stop-